

Operační maskování u RVD

Požadavek důsledného utajení příprav, jakož i způsobů vedení operací před protivníkem a jeho oklamání určuje význam, úlohu a místo operačního maskování.

Operační maskování zaměřené proti průzkumu protivníka je důležitou složkou zabezpečující vlastní činnost vojsk a stává se prostředkem jejich ochrany, zejména před úderem raketových jaderných zbraní a jiných ničivých účinků.

Úkol utajit, oklamat a překvapit nepřítele přechází dnes ve značné míře na samotnou operační činnost vojsk. Tím se nutně vztah mezi operačním maskováním a činností vojsk rozšiřuje a stává se bezprostředním. Stále se zvyšující ničivé účinky soudobé techniky pak kladou zvýšené požadavky na jejich použití s překvapením, kterého je nutno využít tak, aby byla protivníkovi vytvářena co nejsložitější situace. Tento aspekt by měl pronikat veškerou činností vojsk a štábů a být průvodním jevem každého manévru a použití druhů vojsk;

maskování tj. zastírání a klamání k tomu vytváří ty nejvýhodnější podmínky.

V dřívějším pojetí místa, úlohy a cílů operačního maskování v operaci frontu byly za hlavní objekty operačního maskování a tedy i klamání považovány především vševojenské útvary a svazky a jejich přesuny. Všestranná motorizace a mechanizace vojsk, jejich vybavení speciální rozměrnou technikou, možnost použití ZHN, jakož i zvyšující se rozlišovací schopnosti technických průzkumných prostředků si vynucují potřebu přehodnotit prostorové objekty (cíle) co do jejich důležitosti a významu.

Určující vliv v současné době mají zejména prostředky raketového vojska, na něž bude soustředěn oboustranný zájem průzkumu. Snahou bude proto vždy a za všech okolností maximálně skrýt vlastní prostředky a ničít nepřátelské raketové jaderné nosiče (včetně letectva). Tyto prostředky, podchycení jejich demaskujících příznaků v různých fázích činnosti a

z toho vyplývající nutnost prvořadého maskování, budou logicky i prvořadým a hlavním předmětem zájmu i z hlediska operačního maskování.

Význam operačního maskování narůstá s významem průzkumu a obě opatření se vzájemně ovlivňují. Příčný vztah mezi nimi můžeme vyjádřit tak, že maskujeme to, co může průzkum odhalovat na základě demaskujících příznaků. Demaskujícími příznaky nazýváme soubor vlastností a průvodních jevů předmětů (objektů), vojsk a jejich činnosti, které v daných podmínkách terénu umožňují (usnadňují) průzkumu zjišťovat přítomnost vojenských cílů, rozpoznávat či rozlišovat jejich význam a stav.

Je-li maskování namířeno proti průzkumu, je nutné s ohledem na soudobé požadavky komplexnosti průzkumu zvážit:

- který druh průzkumu můžeme očekávat, tj. jak a čím nás může protivník odhalovat;

- jak bude průzkum v konkrétních podmínkách uskutečňován;

- jaké tendence musíme sledovat ve vývoji průzkumných prostředků.

Těžiště průzkumu se výrazně přenáší do větší operační hloubky; zkracují se lhůty jeho vedení, rozšiřují se způsoby získávání zpráv, které by nebyly závislé na světelných a atmosférických podmínkách, jakož i na vzdálenosti od protivníka. Průzkumné informace získáváme ze země, ze vzduchu či z kosmického prostoru. Tak např. družice DISCOVERER je určena k fotografickému a radiotechnickému průzkumu s rozlišovací schopností 30–50 m, což dovoluje orientační průzkum jako podklad dalšího doplňujícího fotografického průzkumu družicemi SAMOS. Jejich rozlišovací schopnost (lineární délka objektu na zemi) je podstatně vyšší a pohybuje se údajně od 5–10 m, u družice SAMOS typu E-7 dokonce 1,5–2 m. Vyhodnocení snímků variant SAMOS umožňuje ur-

čovat objekty operačního významu, letouny na letištích, rozměrnou bojovou a speciální techniku apod. Družice typu FERRET jsou určeny k radio-technickému průzkumu.

Velká rozlišovací schopnost optických a elektronických zařízení spolu se zvyšující se průzkumnou a rozlišovací možností umělých družic Země pak vytvářejí nové kvalitativní požadavky na pečlivé utajení a důsledné maskování všech vojenských a státně důležitých objektů, dislokace, činnosti vojsk a stálých zařízení PVOS. Protivník vychází z určitých východisek znalostí charakteristických demaskujících příznaků (zejména prostorových cílů), vlastních představ a toku informací, které se na konkrétním prostředí (fónu) terénu prosazují (bodové, skupinové, prostorové cíle). Přitom každý speciální objekt, zejména prostorový má své specifické demaskující příznaky, kterými se vyděluje od vlastních objektů a na druhé straně jsou odhalovány ty demaskující příznaky, které jsou řadě nebo většině objektů společné. Proto je nutné předcházet jejich vzniku, zeslabovat nebo skrýt demaskující příznaky vojsk a skutečných objektů či naopak záměrně vytvářet nebo ponechávat vzniklé příznaky s cílem, aby byly průzkumem zjišťovány a rozpoznávány (dezorientace protivníka metodou zmnožování cílů). Nestačí rovněž maskovat jen proti jednomu druhu průzkumu, ale brát vždy v úvahu všechny možnosti nepřítelů; úspěch je v komplexnosti všech opatření včetně klasických opatření všeho druhu.

Operační maskování obsahuje souhrn opatření uskutečňovaných za účelem:

- utajit rozmístění operačního učlenění vojsk a skrytí příprav operace před nepřítelem;

- dezorientovat protivníka v oceňování a dešifrování operační soustavy, vnutit mu klamný dojem o zá-

myslu, cílech, přípravě a době operace a tak svěst jeho průzkum, jakož i ničivé údery na klamná opatření.

Vojska budou plnit zpravidla dvojí úkol operačního maskování

— **jednak uskutečňovat opatření výhradně podle plánu operačního maskování.** (Centrální plánování výloučí shodné umístění klamných a skutečných objektů ve stejném prostoru, což je rovněž jeden z důvodů, proč plán operačního maskování musí být sladěn a vycházet z plánu operace a nesmí být sestavován jen samostatně bez přihlédnutí k potřebám operace, k jejímuž úspěšnému uskutečnění má sloužit);

— **jednak opatření taktického maskování vyplývající z vlastní potřeby ochrany vojsk.**

(Opatření taktického maskování jsou vojska povinna realizovat nepřetržitě a měla by být reglementární povinností jednotlivce, osádky, obsluhy, jednotky, útvaru a svazku — klamná opatření budou zde mít omezený, místní charakter).

Úkoly operačního maskování můžeme rozdělit na

— **přímé zastírání objektů operačního významu;**

— **klamná opatření všeho druhu,** jejichž význam k celkovému charakteru vševojskových operací narůstá.

Předmětem operačního maskování budou rozhodující především prostředky jaderného napadení.

Přímé zastírání objektů operačního významu je v podstatě založeno na zásadách vševojskového maskování v širším operačním měřítku. Opatření přímého zastírání uskutečňují ve většině případů vojska sama. Základní povinnosti velitelů z hlediska maskování vytyčují naše řády. Starost o odbornou náplň těchto povinností, zabezpečení jejich proniknutí do vojsk, řešení ženijně technických opatření operačního maskování, jakož i vývoj maskovacích prostředků jsou úkolem

ženijního vojska. Ženijní nebo ženijní maskovací jednotky či útvary plní ty úkoly, jež vyžadují odborný výcvik a speciální materiálně technické vybavení. Budou to zejména úkoly související s maskováním raketového vojska, letectva, míst velení, komunikací, přeprav, ženijně technická opatření protiradiolokačního maskování a spolupůsobení při realizaci klamných opatření operačního maskování.

V oblasti klamání to bude zejména:

— klamný manévř útvary a svazky raketového vojska, jakož i klamné přesuny a zaujímání klamných prostorů bojového rozmístění; v podstatě půjde o dvě klamná opatření společně organizovaná a na sebe navazující;

— budování klamných míst velení a zřizování klamných sítí velitelských stanovišť (manévrový ráz soudobé operace zvyšuje požadavek na pohyblivost štábů);

— zřizování klamných přepravišť všeho druhu (především na vodních tocích o šířce nad 100 m), navazujících na směry klamných přesunů;

— klamná letiště, zřizovaná z operačních i záložních letišť u PVOS atp.

Zastírání a především klamání je složitou záležitostí jak při vlastním uskutečňování tak i při jejich plánování v době přípravné. Požadavek utajení nejen před protivníkem, ale i před vlastními vojsky je první předpoklad úspěchu. Klamná opatření s ohledem na věrohodnost budou uskutečňovat zejména v průběhu operace zpravidla skutečné jednotky, technikou a materiálem, přičemž úkol jednotkám, útvarům či svazkům nesmí být vydán jako klamný. Rozsah a způsob budování klamných prostorů by měl podle mého názoru odpovídat prostorům záložním a podle potřeby plnit i jejich úlohu a tak zmnožovat prostorové cíle.

Maskování u raketového vojska je jeden z vážných úkolů zabezpečení

jeho bojové činnosti, který plní v případě a v průběhu operace jak jednotky raketového vojska, tak ženijní (maskovací) jednotky, přidělené nebo organicky začleněné do útvarů taktických a operačně taktických raket. Důležitost a nutnost maskování je dána tím, že ve srovnání s ostatními druhy vojsk má výrazné demaskující příznaky, vyplývající z funkce a činnosti odpalovacích zařízení. Vzhledovým příznakem je rozměr a tvar střel (ve spojení s odpalovacím zařízením nebo při jejich umístění na podvalnicích, pokud nejsou maskovány), odhalitelný zejména za přesunu a v prostorech bojového rozmístění. V pásmu činnosti vojsk bude protivník vyhledávat a ničit především tyto prostředky. S tím souvisí nutnost řešit lehké normované rychlostavné prostředky zastírání a tvůrčím způsobem přistupovat k maskování raketového vojska zejména za přesunu. Příznaky, které mohou přispět k odhalení můžeme předvídat; tomu napomáhá způsob rozmisťování, metody zastírání, různá speciální technika, ženijní úpravy terénu mechanizačními prostředky a činnost vyplývající z technického či provozního zabezpečení. Vedle tvarové typičnosti odpalovacích zařízení a raket to budou zejména polohové závislosti, kdy protivník z nepatrných náznaků bude rekonstruovat druh zařízení nebo fázi činnosti a možnosti použití.

Nepřítel bude zpravidla zjišťovat demaskující příznaky:

1. v prostorech bojového rozmístění mimo boj,

2. při zásobování raketami a zabezpečování jejich technické přípravy,

3. za pochodu a při přemísťování raketových svazků, útvarů a jednotek v průběhu operace.

ad 1. Fáze přesunu raketových prostředků končí zaujetím prostorů

bojového rozmístění (PBR). Tyto určujeme mimo prostory zaujímané ostatními druhy vojsk, mimo hlavní komunikace a výrazné terénní orientační body. Musí umožnit skryté rozmístění a dobré podmínky k manévru. PBR volíme a přidělujeme přednostně před ostatními druhy vojsk s přihlédnutím na ochranné a přirozené maskovací vlastnosti terénu. Jsou to zpravidla lesní komplexy s členitým porostlým terénem (ne kopcovitým) s dostatečným počtem komunikací nebo osad. Časové rozmezí jejich zaujetí není přesně vymezeno, takže jednotlivé prvky sestavy mohou podle situace v tomto prostoru setrvávat i delší dobu. Utajit zaujímání, jakož i přeskupování v PBR, tj. snížit rozsah demaskujících příznaků na minimum vyžaduje uskutečňovat je po částech, jakoby v rámci běžného pohybu vojsk a veškeré ženijní, zejména zemní práce provádět pokud možno předem, či tak, aby nebylo možno vyhodnotit hlavní uskupení raketového vojska, především v rámci vševojskové armády. Kromě hlavního prostoru bojového rozmístění je vhodné určovat záložní (klamný) prostory pro případ, že by nebylo možné zaujmout hlavní prostor nebo pro případ manévru (i klamného) z hlavního prostoru bojového rozmístění. Vzdálenost mezi hlavním a záložním (klamným) prostorem je vhodné zvolit pro arb do 30 km a pro ovr 6–10 km.

Demaskující příznaky v prostorech bojového rozmístění můžeme dělit na

— příznaky vzniklé před zaujetím PBR hlavními silami raketového vojska. Je to především činnost rekognoskačních skupin, úprava cest, topografická a povětrnostní příprava, úprava základních a palebných postavení, budování VS, jakož i realizace OPZHN;

— příznaky vznikající po zaujetí a během činnosti uvnitř PBR v základ-

ním, palebném postavení, na VS, u technických jednotek a na stanovištích povětrnostních jednotek;

— příznaky **vzniklé v záložních** (klamných) PBR, kde jejich rozsah bude záviset na časových možnostech (zámyslu a cílech klamných činností).

Základní postavení je určeno ke skrytému rozmístění odpalovacích zařízení v době, kdy neplní palebný úkol. Odpalovací zařízení zde může být s raketou či bez ní s možností z něho plnit palebný úkol v případě, že přesun odpalovacího zařízení s raketou do palebného postavení není možný. Jinak odpalovací zařízení s úplnou raketou zajišťují do palebného postavení, odkud je raketa v šikmé či svislé poloze odpálena. Časové rozmezí přesunu na vzdálenost 2—3 km, při kterém je střela umístěna na odpalovacím zařízení je krátké, takže za předpokladu dobrého maskovací jsou vzhledově demaskující příznaky náhodné. **V palebných postaveních** (pro raketovou baterii se určují 2—3 palebná postavení) budou příznaky totožné a vznikají

— při ženijní úpravě terénu, topografické a geodetické přípravě, v postavení pomocných vozidel a přímého zajištění;

— při protipožární ochraně tj. při odstraňování suché trávy, porostu, sena atp.; u taktických raket je to kužel o délce asi do 80 m za střelou, uloženou v šikmé poloze na odpalovacím zařízení;

— po zaujetí palebného postavení, zejména u operačně taktických raket (při pohotovosti č. 2), kdy raketa i s kolébkou je ve svislé poloze; u pohotovostní baterie to může být doba 10 i více hodin. Během této doby je nutné odpalovací zařízení a raketu ve svislé poloze maskovat. V době, kdy po sklopení kolébkou je raketa ve svislé poloze nemaskována, je účelné opatřit ji předem vícebarevným velkosvrnným, deformačním nátěrem;

— po odpálení rakety, kdy raketová baterie opouští palebné postavení. Průzkumem může být zjištěn zvýšený provoz techniky, záblesky, dým popř. ožeh terénu, silná detonace a možnost jejího zachycení zvukoměrným průzkumem.

Místa velení mohou být odhalena podle činnosti pojiček a polohy:

— VS raketové baterie bývá v blízkosti odpalovacích zařízení na vzdálenost asi 50—70 m;

— VS raketového oddílu umísťujeme tak, aby k raketovým bateriím byla přibližně stejná vzdálenost;

— VS raketového svazku rozmísťujeme na ploše 1—2 km² zpravidla ve středu sestavy svazku. K odhalení může napomáhat i vrtulníkovej roj s upravenou přistávací plochou a prostředky spojení.

Stanoviště povětrnostní jednotky může být zjištěno zejména má-li radiolokační povětrnostní stanici, nebo při sondování větru na výšku aktivního úseku dráhy letu (před každou jednotlivou střelbou), nebo při komplexním sondování k určování oprav povětrnostních vlivů dle stálosti počasí.

Činnost a rozmístění prostředků PVO mohou napomáhat k odhalení PBR, neboť budou zpravidla umístěny tak, aby mohly chránit z místa sestavu i při zaujetí záložních či klamných postavení.

Raketové útvary a svazky rozmístěné mimo boj zaujmají vyčkávací prostory s přihlédnutím na OPZHN, skryté rozmístění a dobré maskování, zejména odpalovacích zařízení. Tato budou zásadně mimo budovy v dostatečné vzdálenosti od nich dokonale maskována. Při utajení speciální techniky jsou ostatní demaskující příznaky obdobné těm, které vznikají v prostorech rozmístění vševoj- skových svazků.

Cílem a snahou bude vždy **úplně skryt** raketové vojsko v PBR s využitím všech přirozených maskovacích

vlastností terénu a technických způsobů maskování v různých kombinacích. V těch případech, kdy terénní podmínky a bojová situace nedovolí realizovat všechna maskovací opatření a rozsah demaskujících příznaků bude značný, je nutné zaměřit se na maskování těch charakteristických objektů raketového vojska, aby bylo ztíženo jejich rozpoznávání a určení nepřátelským průzkumem co do příslušnosti jako možný skupinový či prostorový cíl. Rozptýlení jednotek a útvarů raketového vojska, přednostní volba terénu a neustálá maskovací činnost pak může snížit výskyt demaskujících příznaků ve větším rozsahu. Důraz při zastírání je nutné položit na maskování speciální techniky. V PBR taktických raket je nutné uvažovat i opatření protiradiolokačního maskování vůči pozemnímu radiolokačnímu průzkumu nepřítele. V PBR organizujeme a vyčleňujeme z ženíjných a zajišťovacích jednotek pořádkové hlídky s cílem kontrolovat dodržování maskovací kázně, omezit pohyb bojové a speciální techniky, používání světel a zatemnění, zabránit hromadění osob a vylepšovat maskovací opatření všeho druhu.

ad 2. Přesun raket kolovým transportérem uskutečňujeme na vzdálenost 150 až 450 km na speciálních přepravnících, které jsou vzhledově, tvarově a rozměrově specifické a typické vzhledem k ostatní vojenské technice.

K odhalení může dojít:

a) při přejímání raket od prtz u raketových technických jednotek, kde rakety překládá jeřáb z přepravníku na odpalovací zařízení (doba příjmu asi 30 minut) a kdy je různá rozměrná speciální technika soustředěna na jedno místo;

b) v prostoru prtz a u technické baterie. Montážní stan postavený přes komunikaci či v její těsné blízkosti rozměrů asi 10×20 m, pod kterým za-

jíždí tahač s přepravníkem k technické přípravě raket. Velký plošný rozměr stanu, jím přerušovaná komunikace nebo jeho umístění v její těsné blízkosti, to vše může odhalit vzdušný průzkum a účel jednoznačně specifikovat vzhledem k situování ke komunikaci nebo v terénu s pevným povrchem;

c) během dopravy kolovým transportérem z vykládacích stanic nebo při přepravě bojových hlavic raket vrtulníky k technickým jednotkám. **V průběhu tohoto zásobování mohou být rakety zjišťovány:**

— na komunikacích nejsou-li rakety maskovány na přepravnících, nebo změněn tvar přepravníku na „masku-maketu“,

— při zásobování vzduchem, kde se bojové hlavičky přepravují vrtulníky. Přelety vrtulníků a upravené přistávací plochy u technických jednotek mohou navadět na tento prostor a druhotně odhalovat sestavu raketového vojska. U oddílu vojskových raket vzniká pak možnost zjištění vrtulníků pozemními radiolokátory nepřítele, zejména při přistávání nebo vzletech.

ad 3. Nejvýhodnější možnosti k utajení mají za současného využití konkrétního terénu přírodních a předepsaných maskovacích materiálů objekty či zařízení v klidu. Složitější situace vzniká za přesunu, kdy speciální technika je v pohybu v různém prostředí a na různém fónu. Prostředky raketového vojska přesunujeme podle průběhu a tempa operace, takže využívat jen noci a špatných povětrnostních podmínek nebude zpravidla možné. To zvyšuje nároky na maskovací opatření všeho druhu. Různá ženíjná opatření uskutečňovaná předem k usnadnění přesunu raket vytváří řadu příznaků, zejména na komunikacích nižšího řádu, především na polních a lesních cestách. Zde bude nutné přizpůsobovat oblouky těchto

cest na minimální poloměr zatáček, zejména v porostlém terénu, dále to budou různé terénní úpravy, v sou-
těškách, na náspech či v okopecích, ze-
silování mostů a propustí, jakož i zpev-
ňování málo únosného terénu. Před-
cházet vzniku demaskujících přízna-
ků na přesunu vyžaduje předvídat
možnosti a zvláštní maskovací opatře-
ní ke krytí raketové techniky při za-
stávkách v otevřeném terénu, na pře-
chodech přes vodní toky apod., kde
v žádném případě nesmí dojít k za-
stavení a nahromadění této techniky.
Pro operačně taktické rakety z důvo-
dů utajení možného směru jejich po-
užití, jakož i ke snížení zranitelnosti
na přechodech, by měla být zřizována
na středních a širokých řekách sa-
mostatná přepraviště (přívozová ze
souprav PMS, či samohybných soulo-
dí). Je výhodné použít zejména samo-
hybná soulodí, která byla použita
k přechodu tankových útvarů divizí
1. sledu — u břehu dokonale masko-
vaná s tím, že jich bude později vy-
užito k přechodu útvarů raketového
vojska. Pochod raketových svazků,
útvary a jednotek se uskutečňuje dle
konkrétní situace po samostatných
nebo společných osách, samostatně
nebo v sestavě vševojskových proudů
buď s raketami nebo bez nich. Prů-
zkum může zjišťovat

- různorodou bojovou a speciální
techniku v jednom směru v pochodo-
vé sestavě;

- zpomalení a zastavení pochodo-
vého proudu během přesunu z jakých-
koliv příčin, jakož i nahromadění
osob, techniky a prostředků při za-
stávkách;

- prostory určené k velkým za-
stávkám, pokud jejich výběr nebo pří-
prava z hlediska skrytí nebyla dosta-
tečně zabezpečena předem.

Za pochodu v noci není vhodné dě-
lat zastávky; speciální a dopravní
techniku je nutné vybavit prostředky
pro vidění v noci. Při bojové činnosti

budou otázky maskování raketového
vojska na všech stupních v podstatě
závislé na tom, jak účinně se zama-
skuje speciální technika za přesunu.
Přemísťování v průběhu operace se ří-
dí tempem operace; v této souvislosti
budou mít podle mého názoru velký
význam **klamně přesuny**, znázorňující
přemísťování raketového vojska všeho
druhu spolu se zaujímáním klamných
PBR v operační sestavě vojsk. K tomu
napomáhá i způsob přemísťování ra-
ketového vojska, uskutečňovaný zpra-
vidla po částech vzájemným překra-
čováním.

Z metod maskování se nejčastěji
uskutečňuje:

- **skrývání,**
- **snížení nápadnosti,**
- **změny vnějších forem,**
- **zřizování klamných objektů a
organizování klamně činnosti.**

Při skrývání zaměřujeme se hlav-
ně na skrytí prvků bojové sestavy ra-
ketového vojska. Požadavek OPZH
vyžaduje rozmísťovat a rozptylovat je
na větších plochách po jednotlivých
celcích. To omezuje volbu nejvýhod-
nějších vlastností terénu a neumož-
ňuje využít přirozených masek v pro-
storech mezi jednotlivými celky, čímž
se snižuje maskovací kapacita terénu.
Možnost skrytí a tím využití přírod-
ních masek spolu s ochrannými vlast-
nostmi terénu je nutné zjistit a zpra-
vidla vyhodnotit předem, před rozděl-
lením prostoru mezi útvary raketov-
vého vojska. Požadavek maximálního
znenápadnění vyžaduje vybavit sta-
bilně každou techniku normovanou
maskou (maska M). Důraz při zastírá-
ní s použitím těchto předepsaných
masek, nebo speciálních maskovacích
souprav (určených pro RV) je nutné
položít na palebná (základní) posta-
vení, místa velení, stanoviště povětr-
nostních jednotek, překladiště raket a
montážní stany u technických jedno-
tek.

Metody snížení nápadnosti speciálních zařízení používáme tam, kde vlastní objekt nemůžeme úplně nebo částečně skrýt. Podstata je v tom, že zamaskované objekty umísťujeme v terénu tak, že dochází k znenápadnění odpalovacího zařízení s raketou při umístění v blízkosti vyšších stromů, či jiných objektů (tovární komíny), zakrývajících či rušících vzhledový demaskující příznak, zejména tvar a vržené stíny operačně taktických raket v hotovostní poloze do okamžiku jejich odpálení.

Nemůžeme-li použít žádnou z předchozích metod přecházíme zejména za přesunu na **změnu vnějších forem** techniky, abychom ztížili protivníkovi odhalit pravý účel objektu. Toho dosáhneme dáváme-li nadstavbami ze sklolaminátu, plachtoviny či jiných materiálů speciální technice vzhled méně důležitého, pro průzkum celkem bezvýznamného objektu („maska-maketa“). Tak např. můžeme vtisknout mobilnímu odpalovacímu zařízení nebo vleku s podvalníkem s raketami vzhled jiného druhu či určení. Minimální opatření, které se běžně používá za přesunu je překrytí ochrannou plachtou a deformace tvaru odřezaným rostlinstvem.

Klamná opatření jsou neefektivnější způsob maskování v operačním měřítku. Hlavním prostředkem klamné činnosti s ohledem na věrohodnost a pravděpodobnost činnosti budou zpravidla skutečné jednotky a útvary

s technikou, které klamnou činnost budou uskutečňovat jako činnost demonstrační, aniž by o tom věděly. Rovněž nemůžeme vyloučit i použití věrohodných maket raket na odpalovacích zařízeních a ostatní bojové a dopravní techniky.

Splnění cílů operačního maskování v armádní útočné operaci proto vyžaduje:

- utajit všechny přípravy a rozmístění hlavního uskupení raketového vojska;

- utajit směry skutečných úderů těchto prostředků, dobu a způsob jejich uskutečnění, tj. dosáhnout, aby všechna opatření k použití raketového vojska zůstala před použitím co nejdéle a nejlépe utajena;

- demonstrační (imitační) činností všeho druhu ztížit nepříteli efektivní použití ZHN a svést údery těchto prostředků na klamné cíle;

- důsledně využívat všech způsobů přírodního a technického maskování.

V obranné operaci pak:

- vytvořit podmínky k oklamání nepřítelů o uskupení PBR na taktickém a operačním stupni. Klamné prostory bojového rozmístění vytvářet pokud možno v mezerách mezi bojovými sestavami vojsk a na slabě bráněných směrech s veškerou klamnou činností „kočujícími odpalovacími zařízeními, radiotechnickou činností apod.“.

Z á v ě r

Hlavní úsilí raketového vojska, související s organizací operačního maskování je nutné zaměřit na zastírání a utajení všech příprav k použití raketového vojska, jakož i uvést protivníka v omyl o prostorech jejich skutečného rozmístování. K oklamání bude třeba cílevědomě používat skutečných prostředků i maket speciální raketové techniky, určovat klamné prostory bojového rozmístění s variantami činnosti v nich a organizovat klamné přesuny či přeskupování. Klamné přesuny pak organizovat v kombinaci se skutečnými přesuny s cílem ztížit protivníkovi odhalit zámysl použití vlastního raketového vojska. Tyto se budou vytvářet na těch směrech, které z operačního hlediska umožňují rozvinutí a činnost těchto prostředků.